

Anotimp rebel

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Sunt zilele mai scurte și n-au șnur
Să le atârni la gât ca pe-un breloc,
Iar noaptea-i cu textură de velur
Și torc ca un motan pe lângă foc.

Nici toamnă nu-i, nici iarnă cu omăt,
Doar chiciura mă pișcă de obraz,
Mai sorb un strop de vin poate mă-mbăt
Și-o să văd viața toată în topaz.

Te-aștept să-mi calci desculță pe un gând,
Picioarul mic să-mi fie cupă,-n el
Să regăsesc un vis, numai un rând,
Să-mi încălzeasc-un anotimp rebel.

- Spre întrebări cuminți, cu ochi rotunzi,
Doar când mă dor răspunsurile fug
În poezia-n care te ascunzi,
Dar sufletu-mi rămâne ars pe rug

C-a mai trecut o toamnă peste noi
Și înc-o zi s-a dus spre nicăieri
Tot așteptând să împărțim la doi
Eternități. Aceste dragi poveri

Le vom purta pe umeri înmiit
Făr' să cântim... Dă-mi cupa să închin,
Iubirea mea, că suntem în sfârșit,
Ademeniți de Bacchus și de vin

Ioan Grigoraș & Liliana Trif